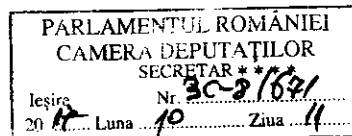

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 9112;9165;9176;9177;9179;9180
9190/10.10.2017

**Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref. la: Răspunsuri la interpelări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

Viorel ILIE

Ministrul pentru Relația cu Parlamentul

Ministerul Finanțelor Publice

Cabinet Ministru

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel: 021/319.96.93
Fax: 021/319.97.14

Nr.72020/05.10.2017

Nr. 9176 / M.F.P.
Data 06.10.2017

Domnului Daniel OLTEANU
Deputat, Parlamentul României - Camera Deputaților

Adresa: Str. Izvor nr.2-4
Sector 5
București, România

Stimate domnule Deputat,

Referitor la **interpelarea dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr.637B/2017, având ca obiect "Obligativitatea impusă românilor din străinătate de a-și declara rezidența fiscală și sancțiunile care decurg din nerespectarea măsurilor prevăzute în noul Cod Fiscal"**, potrivit sferei de competență a Ministerului Finanțelor Publice, vă comunicăm următoarele:

Din anul 2012 a fost instituită obligația ca la plecarea din România, pentru o perioadă mai mare de 183 de zile, o persoană fizică să depună la organul fiscal unde domiciliază, cu 30 de zile înaintea plecării, "*Chestionarul pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la plecarea din România*".

Obligația de depunere a chestionarului pentru stabilirea rezidenței fiscale la plecarea din România revine doar persoanelor care au părăsit teritoriul țării noastre de la data intrării în vigoare a *Ordinului ministrului finanțelor publice nr.74/2012 pentru reglementarea unor aspecte privind rezidența fiscală în România a persoanelor fizice*, respectiv 30.01.2012.

Persoanele care au părăsit teritoriul României anterior datei la care a intrat în vigoare *Ordinul ministrului finanțelor publice nr.74/2012* nu au obligația depunerii chestionarului.

Menționăm că, în prezent, modelul chestionarului pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România este cel aprobat prin *Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1099/2016 pentru reglementarea unor aspecte privind rezidența în România a persoanelor fizice*, care a abrogat *Ordinul ministrului finanțelor publice nr.74/2012*.

Referitor la întrebarea: *"Când veți realiza demersurile pentru eliminarea acestei măsuri abuzive din noul Cod Fiscal?"*

"Chestionarul pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la plecarea din România" va fi menținut în vigoare, întrucât, în baza acestuia, organele fiscale din România stabilesc rezidența persoanei fizice în România sau în străinătate și astfel va fi evitată dubla impunere a veniturilor realizate de respectiva persoană ca urmare a desfășurării activității pe teritoriul celui alt stat.

În ceea ce privește sancțiunea pentru nedeplinirea de către persoanele fizice, la termenele prevăzute de lege a Chestionarului pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la plecarea din România, precizăm că orice normă juridică are în conținutul său pe lângă ipoteză și dispoziție, sancțiunea care stabilește urmările, consecințele nerespectării conduitei impuse de norma juridică.

Pe cale de consecință, oricărei obligații impuse de lege unui subiect de drept trebuie să îi corespundă o sancțiune juridică și în cazul în speță este o amendă într-un quantum mult mai mic decât cel aplicabil pentru neîndeplinirea obligațiilor de declarare.

Așa cum s-a menționat și în poziția publică a Ministerului Finanțelor Publice, scopul amenzii contravenționale, instituite prin *Ordonanța Guvernului nr.30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr.207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală*, a fost de reducere a sancțiunii general aplicabile pentru nerespectarea unei obligații declarative.

Referitor la întrebarea: *"Care sunt argumentele care au fost luate în considerare în momentul în care a fost avansată propunerea referitoare la obligativitatea completării <<Chestionarul pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la plecarea din România>>?"*

Prin depunerea formularului *"Chestionarul pentru stabilirea rezidenței persoanei fizice la plecarea din România"* autoritatea competentă fiscală română stabilește situația concretă a contribuabilului, fiind posibilă scoaterea din evidențe fiscale din România și considerat persoană nerezidentă.

Dacă această persoană continuă să obțină venituri din România, pentru care țara noastră are drept de impunere potrivit convenției de evitare a dublei impuneri (exemplu: chirii, dobânzi, dividende, redevențe) această persoană va fi menținută în evidențele fiscale din România, dar va fi tratată ca persoană nerezidentă în România și va plăti un impozit calculat cu o cotă redusă, conform tratatului de evitare a dublei impuneri. Statul care îl consideră rezident fiscal îi va acorda credit fiscal pentru impozitul plătit în România.

Persoanele fizice care părăsesc România și nu depun chestionarul la autoritatea competentă din România vor fi menținuți în evidențele fiscale și tratați ca persoane rezidente cu obligație fiscală integrală, pentru veniturile obținute din România și din străinătate.

Referitor la întrebarea: *"Cum justificați dubla impozitare în cazul persoanelor care realizează venituri din dobânzi, din dividende, din profesii independente sau din închiriere, în condițiile în care aceste tipuri de venituri realizate în străinătate sunt supuse impozitări și în România?"*

În cadrul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri cele două state negociază regimul impunerii diferitelor categorii de venituri. În funcție de natura acestora, statele stabilesc criteriile privind dreptul de impunere atât în statul de sursă, cât și în statul de rezidență al beneficiarului venitului, limitând impunerea acestor venituri (dobânzi, dividende, redevențe, comisioane) realizate în țara de sursă, prin nivelul cotelor.

Potrivit convenției încheiate între cele două state veniturile din chirii și din înstrăinarea bunurilor imobile sunt impozabile în statul contractant în care aceste bunuri sunt situate.

Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le realizează dintr-o activitate independentă sunt impozabile numai în statul de rezidență al persoanei, cu condiția ca acest rezident să nu dispună în celălalt stat contractant de un sediu permanent pentru exercitarea activității sale. Dacă dispune de un sediu permanent, veniturile sunt impozabile în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sunt atribuibile sediului permanent menționat.

Dacă impunerea acestor venituri ar fi tratată numai în statul de rezidență al beneficiarului de venit, atunci nu ar mai fi necesară încheierea de Convenții de evitare a dublei impuneri și în asemenea situație veniturile s-ar impune atât în țara sursă, cât și în țara de rezidență și astfel dubla impunere nu ar putea fi evitată.

În consecință, este foarte important ca rezidența fiscală să fie corect determinată, deoarece rezidentului fiscal îi va fi aplicabilă, în vederea plății impozitului pe venitul mondial, legislația fiscală a statului care îl consideră rezident fiscal.

Cu deosebită stimă,

p. MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE
SECRETAR DE STAT

Attila GYÖRGY

